



Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXII. De Hegesippo, déque iis quorum mentionem facit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

stremō Irenaeus. Quorum omnium libri, sinceram Apostolicā traditionis ac vetere fidei doctrinam continent, ad nos usque pervenerunt.

C A P U T XXII.
De Hegesippo, deque iis quorum mentionem facit.

Huc refer Nicēph. c. 7. l. 4. H̄egesippus quidem in quinque Commentariorum libris qui ad nos pervenerunt, luculentissima fidei sua testimonia nobis reliquit. Scribit enim se, cūm Romam proficisciatur, plurimos episcopos adiisse, & ab omnibus unam eandemque audivisse doctrinam. Idem postquam de Clementis ad Corinthios epistola quādam commemoravit, hæc addit, quæ nos, si placet, audiamus. Et Corinthiorum quidem, inquit, ecclesia in recta fide permanxit usque ad Primum ejusdem loci episcopum: Quocum familiariter collocutus sum dum Romanum navigarem; nec paucos dies versatus sum cum Corinthiis, mutuamente ex recta fide consolationem cepimus. Romanum verò cūm venissem, mansi ibi apud Anicetum, cuius tum diaconus erat eleutherus. Post obitum deinde Aniceti succedit Soter, quem exceptit eleutherus. In singulis autem episcoporum successionibus, & per singulas urbes eadem manent, quæ per legem ac Prophetas, & à Domino ipso prædicata sunt. Hærecon quoque quæ eratæ sua exortæ sunt, initia idem Scriptor exponit his verbis: Postquam, inquit, Jacobus cognomento Justus martyrium perinde ac Dominus pertulit, ob ejusdem doctrinæ prædicationem; rursus frater patruelis Domini Symeon Cleopæ filius, episcopus constituitur: cunctis uno consensu secundum antistitem illum renuntiantibus, eò quod cognatus Domini esset. Et Ecclesiam quidem haec enim virginem vocabant, propterea quod vanis sermonibus nondum corrupta fuerat. Primus Thebuthis, indignè ferens quod minimè creatus esset episcopus, eam occulte vitiare est aggressus. Fuit hic è septem illis sc̄tis in Judaico populo profeminatis. Ex quibus fuit etiam Simon, à quo Simoniani fluxerunt; & Cleobius, à quo Cleobiani; & Dositheus, à quo Dositheani: & Gortheus, à quo Gortheni: & Masbotheus, à quo Masbothei sunt cognominati: ex his etiam mararunt Menandriani, ac Marcioniti, & Carpocratiani, & Valentini, & Basilidiani, & Saturniliani, aliique qui seorsim singulii proprias opiniones induxerunt.

A Eienvaiō ὁν καὶ εἰς ήμᾶς τῆς Αποστολικῆς θρησκείας ή τῆς ύγιεινῆς πίστεως έγραφε καὶ ἡλθεν ὄρθοδοξία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Ποτὲ Ηγεσίππει ὁν επέτειον μυημονία.

O Mὲν διω Ήγέσιππος ἐν πέντε τοῖς εἰς ήμᾶς ἐλθεσιν ψωμονήμασι, τὸ ίδια γνώμην πληρεστέτην μηδέποτεν εἰς οἵς δηλοῖ, ὡς πλειστοῖς Επισκόποις συμμίχενεν, διποδημίαν τελάμενος μηδὲ Ρώμην, καὶ ώς ὅτι την αὐτὴν θεραπείαν παρείληφε μιδασκαλίαν. ακούσας γέτοι πάρει μή τινα πει τῆς Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους ἐπισολῆς αὐτῷ εἰσημένα, ἐπιλέγοντος ταῦτα. καὶ ἐπέμενεν ἡ συκλητικὴ ή Κορινθίους τὸ δέσμῳ λόγῳ, μέχει Πρίμης ἐπισκόπευος ἐν Κορινθῷ οἷς σωμένει πλέων εἰς Ρώμην, καὶ σωδείτερος φατοῖς Κορινθίους ήμέρας παναγίας. ἐν αἷς σωματεπάνημεν τῷ ὄρβῳ λόγῳ θύρομενος ἢ σὺ Ρώμη, διαδοχὴν ἐποιούμενος μέχεις Αἰγαίου, οὐ διάκονος ἢ Ελευθεροῦ. καὶ τοῦ Αἰγαίου διαδέχεται Σάμην μεθ ὧν Ελευθεροῦ. ἐν ἔκαστῃ ἢ διαδοχῇ καὶ ἐκάστῃ πόλει ἔτως ἔχει, ὡς ὁ νόμος πορθεῖ καὶ οἱ Προφῆται καὶ οἱ Κύριοι. οἱ αὖτοῖς καὶ τῶν κατὰ αὐτὸν αἱρέτεων τὰς δοχαὶς ταῦτα διατέταντο καὶ μή τὸ μαρτυροῦσαι Γάλωντὸν δίκαιον ὡς καὶ οἱ Κύριοι επιτάσσουσι λόγῳ, πάλιν ὃ ἐν θείᾳ αὐτῷ Σιμέων ὁ τὸ Κλωπᾶ καθίσαται Επίσκοπος ὃν προσέβητο πάντες, ὅτα διεψιλον τὸ Κύριος δεύτερον. διατέτο ἐκάλωση τὴν συκλητικὴν παρθένον ἐπω γὰρ ἐφθαρτο ἀκατατάσθιας. ἀρχέται οἱ οἱ Θεοῖς διὰ τὸ μηδέποτεν Επίσκοπον, υποφθείσεν, διποδημίαν αἰρέσσεν, ἀν καὶ αὐτὸς ἢ σὺ τῷ λαῷ, ἀφ ὧν Σίμων, ὅθεν οἱ Σιμωνιανοὶ καὶ Κλεοπάτρα, ὅθεν Κλεοπάτροι καὶ Δοσίθεοι, ὅθεν Γορθαῖοι, ὅθεν Γορθινοί, καὶ Μαρκιωνισταί, καὶ Καρποκρατιανοί, καὶ Οὐαλεντινιανοί, καὶ Βασιλειδιανοί, καὶ Σαλονινιανοί. ἔκαστος ιδίως καὶ ἐπέρως ιδίως

EX IIS

δόξαν παρεισήγαγρο. Διπλάτετων Φυδόχει-
σοι Φυδόπειοφῆται Φυδάπατόσοιοι οἱ πινες
μέμενται τις ἐνωπιν τῆς ἐκκλησίας Φθονο-
μαιοις λόγοις καὶ τε Θεοῖς καὶ τε Χειρούς ἀν-
τεῖπον ὃ σάντος καὶ τὰς πάλαι γε φύμενας
ῶντα Γεράσιοις αἰρέσεις ισορει λεγων. ἵστηται
γνώμαι διάφοροι εἰ τῇ ἀπελογῇ εἰ ύστοι Ισ-
αΐηπλ τῷ καὶ τῆς Φυλῆς Γέρασα καὶ τε Χειρούς
ἀνται. Εὐστοι Γαλιλαιοι Ήμεροβαπτιστοι
Μασσωθαιοι Σαμαρεῖται Σαδδουκαιοι
Φαρισαιοι κατέτεροι ὃ πλεῖστα γε σέφει, ὃν ἐπι
μέρεσηδην τοπέτερον ἐμημονεύσαντο, οι-
κειος τοις καιροίς τὰς ισοεις τοῦτον θεωρήσοις
ἔκτε θατὸς Εὐρωπας ἐναγκελίας καὶ Συρι-
κοῦ, καὶ ιδίως ἐκ τῆς Εὐρωπας διαλέκτης πισ-
τίσθιτον, ἐμφανινων ἐξ Εὐρωπας ἐναγκελίας πεπι-
σθενται καὶ ἀλλαζόντος αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
φατούσασις μημονεύει καὶ μόνον ὃ τοῦτο,
ἀλλα καὶ Ειρναῖς καὶ ὅπας τῶν δεκαίων χο-
ρεος παναρέπον σοφίαν τὰς Σολομωνούς πα-
ρειμίας ἀπάλεν. καὶ τῶν λεγομένων δὲ
Αἴποκρύφων διαλαμβάνων, Ἡπά τῶν αὐτῶν
χερῶν πέδος θνῶν αἰρέσικῶν ἀναπεπλάνων
τητατέτων ισορει. αὐτὰς γὰρ ἐφ' ἔτερον ήδη
μελασσατέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Πιεὶ Διορυθίκοστικόν Ἐπιστόπλικάν ἔχει τὸ
δημόσιον.

Καὶ πρῶτον γε τῷ Διονυσίῳ Φατέον.
Κότι τε τῆς ἐν Κορινθῷ παρεγκίας τὸν
τῆς Επισκοπῆς ἐγκεχείρισο θρόνον· καὶ ὡς
τῆς σύνθετης φιλοπονίας & μόνον τοῖς ὑπὸ αὐ-
τοῦ, ἀλλ᾽ ἂντι καὶ τοῖς Ἐπίτηδεσ αὐλοδαπῆς
ἀφθόνως ἐκουνέντει χειρομάτατον ἄπασιν
ἴσαυτὸν κατέτασ, ἐν αἷς ὑπερτυπέτο καθο-
λικαῖς πρὸς τὰς ἐκκλησίας Ἐπιστολαῖς. ὃν
ἔστι, ή μεν πρὸς Λακεδαιμονίας, ὁρθοδοξίας
κατηγορίαν, εἰσήντις τε καὶ ἐνώσεως ὑπόθε-
τική ἥ ἐπρὸς Αἴθιναίς, διεγερτικὴ πί-
σεως καὶ τῆς καὶ τὸ Ευαγγέλιον πολιτείας
ἥ διληγωρίσαντας ἐλέγχει, ὡς ἀν μικρῶν
δεῖν ἀποσανθατεῖ λόγος, ὡς ἔλεγτὸν περι-
στῶτα αὐτῶν Πέπλιον μαρτυρίσαι καὶ
τὰς τότε συνέπει διωγμάς. Κοδράτες δὲ
καὶ τὸν μαρτυρίσαντα Πέπλιον κατα-
στὰς οἱ αὐτῶν Επισκόποι μέμνηται. ἐπι-

C A P U T XXIII.

*De Dionysio Corinthiorum Episcopo & de
epistolis ab eo scriptis.*

AC primùm quidem de Dionysio Huc refer
Niceph.
c. 8. l. 4. dicendum est, qui Corinthiorum ecclesiæ episcopatum gessit, nec solum populis sibi commissis, verum etiam aliarum regionum & urbium incolis, divinos labores suos prolixè communicavit: omnium commodis utilitati que inserviens, in catholicis illis, quas ad diversas ecclesiæ scripsit, epistolis. ex quibus una quidem est ad Lacedæmonios, rectâ fidei institutionem continentis, pacemque & unitatem inservians. Altera vero ad Athenienses scripta, excitans ad fidem, & ad vitam ex præcepto evangelii traducendam: qua in re negligentiam arguit Atheniensem, quippe qui à fide propemodum desciyissent, ex quo Publius ipsorum episcopus in persecutionibus tunc temporis excitatis martyrum subierat. Meminit etiam Quadrati, qui post martyrium Pubpii, episcopus Athene-